

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως: 84/2017
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Ε΄

Συνεδρίαση της 4 Απριλίου 2017

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Βασιλική Πανταζή, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Ελένη Σβολοπούλου, Δημήτριος Μακαρονίδης, Σταύρος Σπυρόπουλος, Βασίλειος Καραγεώργος, Γεώργιος Γρυλωνάκης, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Ευθυμία Ε. Γκαράνη, Πάρεδρος Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός Ερωτήματος: το με αρ. πρωτ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΠΚ/ΕΦΑ ΑΡΚ/294854/176855/3597/22-9-2016 έγγραφο της Εφορείας Αρχαιοτήτων Αρκαδίας, διαβιβασθέν δια του με αρ. ΥΠΠΟΑ/ΓΓΓΠ/20905/657/24-1-2017 εγγράφου της Γεν. Γραμματέως ΥΠΠΟΑ.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται, αν συμβασιούχος που προέβη σε επίσχεση εργασίας μετά την, εκ μέρους της υπηρεσίας, ανάκληση της λύσης της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται αποδοχές του διαστήματος επίσχεσης.

10

Ιστορικό.

Από το έγγραφο του ερωτήματος, όπως συμπληρώθηκε με το με αρ. πρωτ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΠΚ/ΕΦΑΑΡΚ/41356/24432/378/22-2-2017 έγγραφο της Εφορείας Αρχαιοτήτων Αρκαδίας και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου προκύπτει το ακόλουθο ιστορικό:

1. Δυνάμει της ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΠΚ/ΕΦΑΑΡΚ/105310/63638/1341/31-3-2016 αποφασίσθηκε η πρόσληψη προσωπικού για το έργο αποκατάστασης και ανάδειξης του αρχαίου θεάτρου Μεγαλόπολης, στο πλαίσιο προγραμματικής σύμβασης μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού (ΥΠΠΟΑ), της Περιφέρειας Πελοποννήσου και του Δήμου Μεγαλόπολης, του τελευταίου συμβληθέντος ως φορέα χρηματοδότησης του έργου.
2. Ακολούθως συνήφθη μεταξύ της προϊσταμένης της Εφορείας Αρχαιοτήτων (ΕΦΑ) Αρκαδίας και της Φ.Π. η από 1-4-2016 σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, σύμφωνα με την οποία η Φ.Π. θα απασχολείτο στο άνω έργο ως τεχνικός συντήρησης αρχαιοτήτων για το διάστημα από 1/4 έως 30/11/2016 και η μισθοδοσία της θα βάρυνε τον προϋπολογισμό του άνω Δήμου, ρητά δε συμφωνήθηκε ότι «*Η Υπηρεσία με ανάλογη απόφασή της μπορεί να καταγγείλει την παρούσα σύμβαση για οποιαδήποτε αντικειμενική αιτία (περικοπή χρηματοδοτήσεων, διακοπή εργασιών, ανεπαρκή απόδοση εργαζομένου, αδικαιολόγητη απουσία, άρνηση προσφοράς εργασίας κλπ.)*».
3. Η Φ.Π. ξεκίνησε να προσφέρει εργασία την 1-4-2016, ωστόσο και παρά το γεγονός ότι η ΕΦΑ είχε έγκαιρα αποστείλει τα δικαιολογητικά μισθοδοσίας Απριλίου 2016 προς το Δήμο, οι συμφωνηθείσες μηνιαίες αποδοχές δεν καταβλήθηκαν προς αυτή (ούτε και προς τους λοιπούς προσληφθέντες της άνω απόφασης πρόσληψης), για το λόγο ότι ο Δήμος δεν είχε υποβάλει την προγραμματική σύμβαση σε προληπτικό έλεγχο νομιμότητας.
4. Δοθέντος ότι η εν λόγω προγραμματική σύμβαση δεν είχε υποβληθεί προς έλεγχο ούτε έως και την 3-6-2016, η προϊσταμένη της ΕΦΑ εξέδωσε την ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΠΚ/ΕΦΑΑΡΚ/185635/111530/2274/7-6-2016 απόφαση λύσης των συμβάσεων εργασίας όλου του προσληφθέντος προσωπικού για το λόγο ότι «*δεν ακολουθήθηκε από το Δήμο Μεγαλόπολης η νόμιμη διαδικασία για την εγκυρότητα της προγραμματικής σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 100 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87)...*». Η εν λόγω απόφαση (στο εξής η «Απόφαση

Λύσης της Σύμβασης») αναρτήθηκε αυθημερόν στη Διαύγεια (ΑΔΑ: 7ΗΒ84653Π4-ΗΚ1), επιπλέον δε γνωστοποιήθηκε τηλεφωνικά προς τους συμβασιούχους, μεταξύ των οποίων και η Φ.Π.

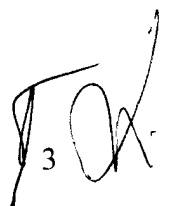
5. Ενόψει της διάστασης που έλαβε το ζήτημα στην τοπική κοινωνία και τύπο, ακολούθησαν επανειλημμένες επαφές μεταξύ των μερών της προγραμματικής σύμβασης, η δε προϊσταμένη της ΕΦΑ υπέβαλε προς τον αρμόδιο Επίτροπο Ελεγκτικού Συνεδρίου Αρκαδίας υπόμνημα περί της σπουδαιότητας και αναγκαιότητας του έργου. Τελικά, την 13-6-2016, η ΕΦΑ ενημερώθηκε ότι το ζήτημα διευθετήθηκε, οπότε εξέδωσε την ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΠΚ/ΕΦΑΑΡΚ/194909/117102/2368/14-6-2016 απόφαση, με την οποία ανεκάλεσε την Απόφαση Λύσης της Σύμβασης «λόγω άρσης των τυπικών κωλυμάτων» (στο εξής η «Απόφαση Ανάκλησης της Λύσης»).

6. Όπως προκύπτει από το οικείο παρουσιολόγιο, η Φ.Π. συνέχισε να προσφέρει εργασία καθ' όλο το διάστημα από 7-6 έως και 20-6-2016, ακολούθως δε φαίνεται να έλαβε 6 ημέρες «κανονικής άδειας» και 2 ημέρες «αναρρωτικής άδειας», τη δε 1-7-2016 επέδωσε προς την ΕΦΑ εξώδικη δήλωση, με την οποία δήλωσε ότι ασκεί επίσχεση εργασίας από 1-7-2016 και μέχρι την εξόφληση των δεδουλευμένων αποδοχών της Απριλίου έως και Ιουνίου 2016.

7. Τελικά οι οφειλόμενες αποδοχές του άνω τριμήνου κατεβλήθησαν προς όλους τους συμβασιούχους του έργου σταδιακά, έως την 10-08-2016. Ακολούθησε αλληλογραφία μεταξύ της ΕΦΑ και της Φ.Π., δια της οποίας η μεν ΕΦΑ ζητούσε την επιστροφή της Φ.Π. στην εργασία της λόγω της άνω εξόφλησης, η δε Φ.Π. ζητούσε και την καταβολή αποδοχών επίσχεσης Ιουλίου 2017. Τελικά, η Φ.Π., μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος της 22-8-2016, δήλωσε ότι διακόπτει την επίσχεση, την 26-8-2016 επέστρεψε στην εργασία της και την 12-9-2016 υπέβαλε προς την ΕΦΑ αίτηση άμεσης καταβολής των αποδοχών του διαστήματος επίσχεσης, το οποίο προσδιόρισε από 1-7-2016 έως 22-8-2016.

8. Ακολούθως υπεβλήθη το ερευνώμενο ερώτημα, με το οποίο η υπηρεσία προβληματίζεται εάν, κατ' αποδοχή του άνω αιτήματος, οφείλονται προς την Φ.Π. αποδοχές για το διάστημα από 1-7-2016 έως 22-8-2016.

3

Νομοθετικό Πλαίσιο.

9. Στα άρθρα 648, 656, 669 παρ. 1, 672 ΑΚ ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Άρθρο 648. Με τη σύμβαση εργασίας ο εργαζόμενος έχει υποχρέωση να παρέχει, για ορισμένο ή αόριστο χρόνο, την εργασία του στον εργοδότη και αυτός να καταβάλει το συμφωνημένο μισθό.....»

«Άρθρο 656. Αν ο εργοδότης έγινε υπερήμερος ως προς την αποδοχή της εργασίας ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να απαιτήσει την πραγματική απασχόληση του, καθώς και το μισθό για το διάστημα που δεν απασχολήθηκε. Δικαίωμα να απαιτήσει το μισθό έχει ο εργαζόμενος και στην περίπτωση που η αποδοχή της εργασίας είναι αδύνατη από λόγους που αφορούν στον εργοδότη και δεν οφείλονται σε ανώτερη βία. Στις ανωτέρω περιπτώσεις ο εργαζόμενος δεν είναι υποχρεωμένος να παράσχει την εργασία σε άλλο χρόνο.»

«Άρθρο 669. 1. Η σύμβαση εργασίας παύει αυτοδικαίως, όταν λήξει ο χρόνος για τον οποίο συνομολογήθηκε.»

«Άρθρο 672. Καθένα από τα μέρη έχει δικαίωμα σε κάθε περίπτωση να καταγγείλει οποτεδήποτε τη σύμβαση για σπουδαίο λόγο, χωρίς να τηρήσει προθεσμία. Το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να αποκλειστεί με συμφωνία.»

10. Στα άρθρα 325, 329, 353, 167, 168 του ως άνω Αστικού Κώδικα ορίζονται, μεταξύ άλλων τα εξής:

«Άρθρο 325. Αν ο οφειλέτης έχει κατά του δανειστή ληξιπρόθεσμη αξίωση συναφή με την οφειλή του, έχει δικαίωμα, εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο, να αρνηθεί την εκπλήρωση της παροχής ωσότου ο δανειστής εκπληρώσει την υποχρέωση που τον βαρύνει (Δικαίωμα επίσχεσης)»

«Άρθρο 353. Αν ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση παροχής μόνο έναντι αντιπαροχής, ο δανειστής γίνεται υπερήμερος αν είναι πρόθυμος να δεχτεί την παροχή που του προσφέρεται αλλά δεν προσφέρει την αντιπαροχή που του ζητείται.

«Άρθρο 167. Η δήλωση της βούλησης έχει νομική ενέργεια μόνο αφότου περιέλθει στο πρόσωπο στο οποίο απαιτείται να απευθυνθεί.»

«Άρθρο 168. Η δήλωση της βούλησης δεν έχει καμιά ενέργεια, αν προηγουμένως ή ταυτόχρονα περιήλθε σ' εκείνον στον οποίο απευθύνεται ανάκλησή της.»

11. Το άρθρο 10 του π.δ/τος 99/1992 «Μελέτη και εκτέλεση αρχαιολογικών έργων» (ΦΕΚ Α' 46), εκδοθέν, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 81 παρ. 4 του ν. 1958/1991, ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Άρθρο 10 1. Οι Προϊστάμενοι των υπηρεσιών του ΥΠ.ΠΟ, που εκτελούν έργα και εργασίες με αυτεπιστασία, ..., προβαίνουν στην πρόσληψη του κάθε κατηγορίας και ειδικότητας εποχιακού ή πρόσκαιρου ωρομισθίου προσωπικού που είναι αναγκαίο και κατάλληλο, κατά την κρίση τους, εκάστοτε για την εκτέλεση επίβλεψη, συντήρηση και φύλαξη των έργων, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 81 του Ν. 1958/91.»

12. Στις διατάξεις των άρθρων 64 παρ. 1, 65 παρ. 4 και 72 του Κεφ. Δ' και του άρθρου 63 παρ. 2 και 3 του Κεφ. Γ' του π.δ/τος 410/1988 περί του ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του Δημοσίου (ΦΕΚ Α' 191) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Άρθρο 64. 1. Η πρόσληψη προσωπικού οποιασδήποτε ειδικότητας με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου στο Δημόσιο, ..., για κάλυψη παροδικής φύσεως εποχιακών ή άλλων περιοδικών ή πρόσκαιρων αναγκών που δεν είναι απρόβλεπτες και επείγουσες, επιτρέπεται όπου προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις της κάθε υπηρεσίας. 2...»

«Άρθρο 65. 1... 2... 3... 4. Ο χρόνος διάρκειας της σύμβασης εργασίας προσωπικού, που προσλαμβάνεται για την κάλυψη πρόσκαιρων αναγκών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται ή επιδοτούνται από διεθνείς οργανισμούς ή από το πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων, προσδιορίζεται από τη φύση και τις ανάγκες του προγράμματος, με συμβάσεις που παρατείνονται ή ανανεώνονται κατ' έτος μέχρι το πέρας του προγράμματος. 5...»

«Άρθρο 72. 1. Μετά τη λήξη του κατά το άρθρο 65 χρόνου απασχόλησης, η σύμβαση εργασίας λύεται αυτοδικαίως και το προσωπικό αποχωρεί από την υπηρεσία δίχως καμία αποζημίωση για την αιτία αυτή και χωρίς καμία διατύπωση..... 2. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 63 εφαρμόζονται και στο προσωπικό του Κεφαλαίου αυτού.»

«Άρθρο 63. 1... 2. Κατά τη διάρκεια της απασχόλησης επιτρέπεται η καταγγελία της σύμβασης για σπουδαίο λόγο... 3. Το προσωπικό, η σύμβαση εργασίας του οποίου λύεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, δε δικαιούται αποζημίωση για την αιτία αυτή.»

5

Ερμηνεία των διατάξεων.

13. Από τις ανωτέρω διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, συνάγεται ότι για την εκτέλεση των χρηματοδοτούμενων ή επιδοτούμενων αρχαιολογικών έργων, οι προϊστάμενοι των αρχαιολογικών υπηρεσιών δύνανται, να προσλαμβάνουν προσωπικό για την κάλυψη των σχετικών παροδικών αναγκών, καταρτίζοντας συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου. Οι εν λόγω συμβάσεις λύονται αυτοδίκαια, όταν λήξει ο χρόνος διάρκειάς τους, μπορεί, όμως να λυθούν και πριν τον συμφωνηθέντα χρόνο, με καταγγελία εκ μέρους (και) του εργοδότη για σπουδαίο λόγο.

14. Ως καταγγελία, νοείται η μονομερής απευθυντέα δικαιοπραξία, με την οποία ο καταγγέλλων κάνει σαφή προς τον καταγγελλόμενο τη βούληση του να λύσει μονομερώς τη σύμβαση (ΑΠ 65/2012). Η καταγγελία παράγει, ως άμεσο διαπλαστικό αποτέλεσμα αυτής, τη λύση της εργασιακής σύμβασης από την περιέλευσή της στον καταγγελλόμενο, χωρίς να απαιτείται εκ μέρους του ούτε αποδοχή της καταγγελίας (ΑΠ 1792/1987) ούτε και πραγματική γνώση περί αυτής, αλλά αρκεί να ήταν δυνατόν, υπό κανονικές συνθήκες, ο καταγγελλόμενος να λάβει γνώση της καταγγελίας (ΑΠ 541/2014, 450/1999, 162/1983). Μόνη περίπτωση παρεμπόδισης της επέλευσης του άνω αποτελέσματος της καταγγελίας συντρέχει αν ο καταγγέλλων απευθύνει προς τον καταγγελλόμενο έτερη δήλωση, περιέχουσα τη βούλησή του να ανακαλέσει την καταγγελία, υπό τους όρους όμως της ΑΚ 168, δηλ. υπό τον όρο της περιέλευσης στον καταγγελλόμενο της ανακλητικής δήλωσης, είτε νωρίτερα είτε συγχρόνως με την καταγγελία (Απ. Γεωργιάδης – Μ. Σταθόπουλος Αστικός Κώδιξ σελ. 261).

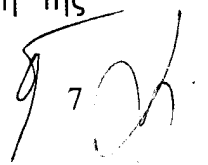
15. Από τα ανωτέρω παρέπεται ότι σε περίπτωση καταγγελίας της εργασιακής σύμβασης εκ μέρους του εργοδότη, η σύμβαση λύεται από την περιέλευση της καταγγελίας στη γνώση του εργαζόμενου, ανεξάρτητα από την εκ μέρους του αποδοχή ή μη της καταγγελίας. Αν ο εργοδότης προβεί σε ανάκληση της καταγγελίας μεταγενέστερα από την περιέλευση αυτής προς τον εργαζόμενο, η ανάκληση αυτή δεν έχει καμιά νομική συνέπεια, διότι η καταγγελθείσα σύμβαση έχει ήδη λυθεί και δεν μπορεί να ανασυσταθεί με τη μονομερή ανακλητική δήλωση του καταγγείλαντος (ΑΠ 450/1999, 1792/1987), ακόμη και αν συναινεί προς τούτο ο εργαζόμενος, ούτε, περαιτέρω, μπορεί να

συμφωνηθεί μεταξύ των μερών της (ήδη λυθείσας) σύμβασης ότι η καταγγελία δε θα αναπτύσσει τα έννομα αποτελέσματά της (ΑΠ 55/2015). Εξάλλου, τυχόν, μετά την καταγγελία, συνέχιση της προσφοράς εργασίας από τον εργαζόμενο και αποδοχή αυτής από τον εργοδότη, μπορεί ενδεχομένως να οδηγήσει στη σύναψη νέας σύμβασης, χωρίς, όμως, να επιδρά στη λύση της σύμβασης εργασίας που ήδη επήλθε (ΑΠ 65/2012).

16. Στο άρθρο 325 ΑΚ ορίζεται, ως δικαίωμα σε επίσχεση, το δικαίωμα του οφειλέτη μιας παροχής να παρακρατήσει αυτή μέχρις ότου ο δανειστής εκπληρώσει προς αυτόν (τον οφειλέτη) τη δική του συναφή αντιπαροχή. Το εν λόγω δικαίωμα υφίσταται επί αμφοτεροβαρών συμβάσεων και στοχεύει, στο πλαίσιο της καλής πίστης, να απαλλάξει τον οφειλέτη από την υποχρέωση να εκπληρώσει την παροχή που οφείλει όταν και για όσο διάστημα έχει και αυτός ανταπαίτηση κατά του δανειστή ληξιπρόθεσμη και συναφή από την ίδια αιτία. Το δικαίωμα επίσχεσης έχει εφαρμογή και στην περίπτωση της ενοχικής αμφοτεροβαρούς σύμβασης μίσθωσης εργασίας, υπό την έννοια ότι, εάν ο εργοδότης καταστεί υπερήμερος ως προς την καταβολή του μισθού, ο εργαζόμενος, που έχει παράσχει ήδη τη σχετική εργασία, δικαιούται να απέχει από την προσφορά μελλοντικής εργασίας, ωστόσο ο εργοδότης καταβάλλει τις καθυστερούμενες δεδουλευμένες αποδοχές (ΑΠ 1412/1986, 1803/1987, ΕφΑθ 1585/2015), ο δε εργοδότης υποχρεούται, όσο διαρκεί η υπερημερία του, να καταβάλλει αποδοχές στον εργαζόμενο σαν να εργαζόταν αυτός κανονικά, καίτοι ο εργαζόμενος δεν παρέσχε εργασία (ΑΠ 2094/2014). Του εν λόγω δικαιώματος επίσχεσης απολαμβάνουν οι απασχολούμενοι στο Δημόσιο με σχέση ιδιωτικού δικαίου, όπως το προσωπικό που προσλαμβάνεται για την κάλυψη παροδικών αναγκών, (ΝΣΚ 38/2011, 276/2010, Α. Ι. Τάχου-Ι.Λ. Συμεωνίδη. Ερμηνεία Υ.Κ., άρθρο 18).

Υπαγωγή.

17. Μεταξύ της ΕΦΑ Αρκαδίας και της Φ.Π. καταρτίστηκε την 1-4-2016 σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένης διάρκειας, λήγουσα την 30-11-2016. Η εκ μέρους της ΕΦΑ Απόφαση Λύσης της Σύμβασης συνιστά καταγγελία του εργοδότη που έλυσε την εν λόγω σύμβαση νωρίτερα από τη συμφωνημένη λήξη. Ειδικότερα, η εκδοθείσα την 7-6-2016 Απόφαση Λύσης της Σύμβασης περιείχε τη σαφή βούληση της ΕΦΑ για μονομερή, πρόωρη λύση της

εργασιακής σχέσης για λόγο προβλεφθέντα ως σοβαρό στο συμβατικό κείμενο. Η δήλωση αυτή περιήλθε σε γνώση της Φ.Π. αφενός δια της τηλεφωνικής ενημέρωσής της, αφετέρου δια της αυθημερόν ανάρτησης στη Διαύγεια, ενώ, σε κάθε περίπτωση, η Φ.Π. ήταν σε θέση να λάβει γνώση, ενόψει της διάστασης που είχε λάβει το ζήτημα αλλά και του εύλογου ενδιαφέροντος που, προφανώς, διατηρούσε σχετικά με τη συνέχιση της εργασίας της και την καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών της. Έκτοτε (7-6-2016) η από 1-4-2016 σύμβαση εργασίας μεταξύ της ΕΦΑ και της Φ.Π. λύθηκε, ανεξάρτητα από την εκ μέρους της Φ.Π. σχετική αποδοχή ή μη, ενώ από το διδόμενο ιστορικό δεν προκύπτει δικαστική αμφισβήτηση της εν λόγω καταγγελίας.

18. Την 14-6-2016, ήτοι μετά την, κατά τα ανωτέρω, από 7-6-2016 λύση της εργασιακής σχέσης, εκδόθηκε η Απόφαση Ανάκλησης της Λύσης, η όμως ουδεμία νομική συνέπεια επέφερε, αφού γνωστοποιήθηκε προς την Φ.Π. μετά τη γνωστοποίηση της Απόφασης Λύσης της Σύμβασης (τηλεφωνική γνωστοποίηση και ανάρτηση στη Διαύγεια την 14-6-2016), η δε λυθείσα σύμβαση εργασίας δεν μπορούσε να ανασυσταθεί ούτε καν με τη συναίνεση της Φ.Π.. Εξάλλου, η παροχή υπηρεσιών εκ μέρους της Φ.Π., κατά το διάστημα μετά την 7-6-2016, δε δημιούργησε έγκυρη εργασιακή σχέση μεταξύ ΕΦΑ και Φ.Π., που απαιτείται για να ασκηθεί το δικαίωμα επίσχεσης εργασίας (ΕφΘεσσαλ 592/2015), λόγω μη τήρησης των διαδικασιών πρόσληψης προσωπικού ιδιωτικού δικαίου στο ΥΠΠΟΑ (:ανάρτηση ανακοίνωσης, σύνταξη προσωρινού και οριστικού καταλόγου, απόφαση πρόσληψης, κατ' άρθρο 10 π.δ/τος 99/1992). Σε κάθε περίπτωση, και υπό την εκδοχή ότι μετά την 7-6-2016 δημιουργήθηκε μεταξύ ΕΦΑ και Φ.Π. μια νέα εργασιακή σχέση, επισημαίνεται ότι επ' αυτής δεν είναι δυνατή η επίσχεση εργασίας προς διεκδίκηση αποδοχών, οφειλόμενων από την προηγούμενη, από 1-4-2016, σύμβαση εργασίας.

19. Από τα ανωτέρω παρέπεται ότι, κατά την 1-7-2016 (οπότε η Φ.Π. επέδωσε προς την ΕΦΑ δήλωση περί επίσχεσης εργασίας), δεν υφίστατο η συναφθείσα την 1-4-2016 αμφοτεροβαρής σύμβαση εργασίας που υποχρέωνε την Φ.Π. σε παροχή εργασίας, ώστε δεν υφίστατο οφειλόμενη εργασία, δυνάμενη να τεθεί σε επίσχεση, κατ' άρθρο 325 ΑΚ.. Συνεπώς, η από 1-7-2016 δήλωση της Φ.Π. περί επίσχεσης εργασίας στερείται νομικών

συνεπειών, το χρονικό διάστημα από 1-7-2010 έως 22-8-2010 δε συνιστά διάστημα επίσχεσης εργασίας κατά την έννοια των άρθρων 325, 353 και 656 ΑΚ. και δεν οφείλονται αποδοχές προς τη Φ.Π. σχετικά με το διάστημα αυτό.

Απάντηση.

20. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, επί του τεθέντος ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ε' Τμήμα) γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι δεν οφείλονται προς τη Φ.Π. αποδοχές για το χρονικό διάστημα από 1-7-2016 έως 22-8-2016.

Θεωρήθηκε

Αθήνα, 11 - 4 - 2017

Η Πρόεδρος

Μεταξία Ανδροβιτσανέα
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Ευθυμία Ε. Γκαρανή
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ